

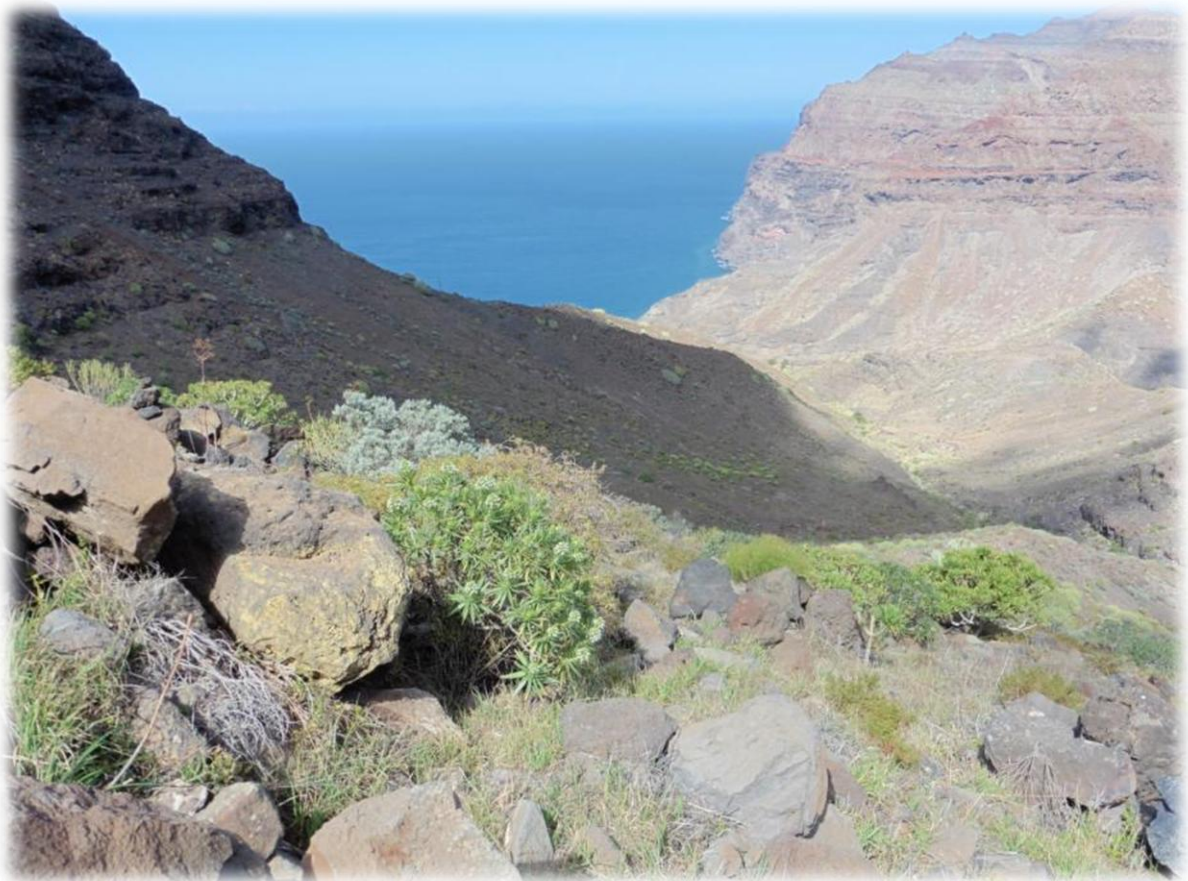


De visarend is relatief sterk, gezien zijn grootte en kan prooien pakken bijna even zwaar als hijzelf. De visarend is in vlucht goed te herkennen door zijn geheel witte onderkant, zijn chocoladebruine bovenkant en zijn enigszins 'geknikte' vleugels. Door het oog loopt een donkere streep. Het verenkleed is bij beide geslachten gelijk. De lichaamslengte is zo'n 55 cm en de spanwijdte bedraagt 150 tot 170 cm en het gewicht 1,5 tot 2 kg. De vrouwtjes zijn iets groter en zwaarder.





De visarend eet vrijwel uitsluitend vis en is vooral bij beboste meren, rivieren of de zee kust te vinden. Hij viegt over het wateroppervlak op zoek naar een prooi die zich vlak onder het wateroppervlak bevindt. Wanneer er een vis wordt gezien, duikt de arend met zijn kop vooruit naar beneden, en op het laatste moment gooit hij zijn poten naar voren om de vis te pakken. Zijn klauwen zijn vlijmscherp en op de poten zitten kleine stekels, zodat hij zijn glibberige prooi beter kan grijpen.





De hagedis van Tizon (de kleine soort op de foto) komt hier veelvuldig voor. Maar we bemerken ook, in een rotsspleet, een reuzenhagedis. Deze kan tot 80 cm groot worden.





De reuzenhagedis is een koudbloedig dier en dient zich dan ook op te warmen in de zon. Het zijn de schubben die de warmte opnemen. Als het erg warm is trekt de hagedis zijn poten op zodat hij op zijn buik komt te liggen. Daar zijn geen schubben en op die manier verbrandt hij zijn pootjes niet. Na de wandeling bezoeken we Mogan, en zijn openluchtmuseum.



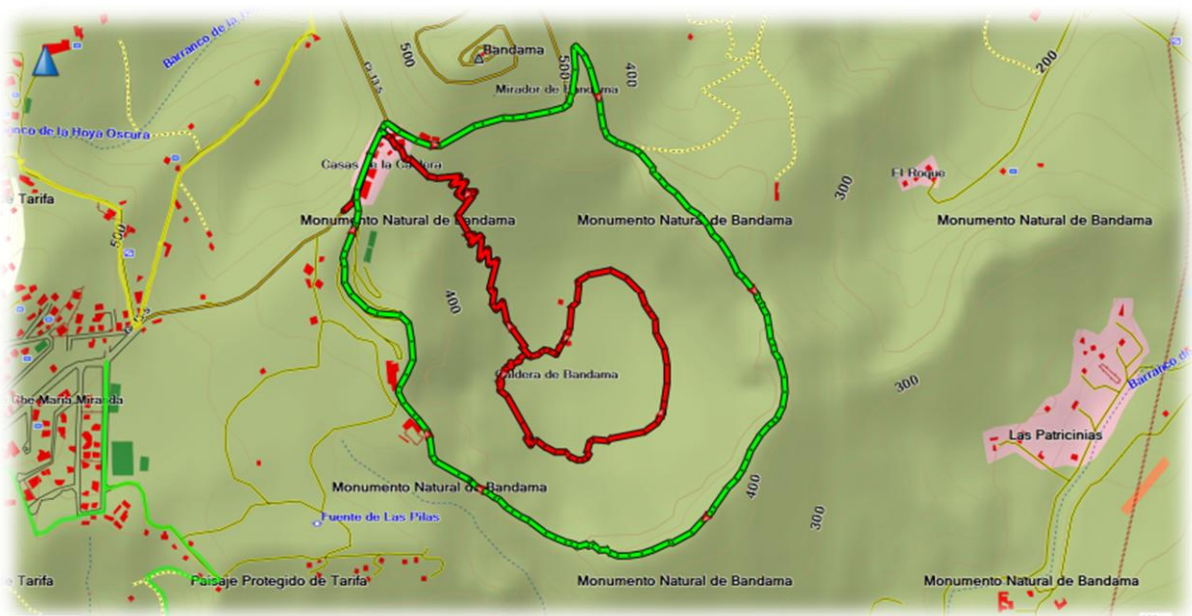


De windmolen Molino Quemado is de grootste van de Canarische Eilanden en een van de weinige die nog overeind staan. De naam betekent "Verbrande Molen" omdat deze aan het einde van de 19e eeuw uitgebrand is.



Dinsdag 23 februari 2016

- Soort : Luswandeling Nr. 63 en 64
- Plaats : Bandama
- Afstand : 8 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 3 uur







Vandaag doen we de bovenste kraterwand van de Bandamakrater. Ook zullen we afdalen tot de bodem van de krater. Zowel de krater als het massief van Bandama vormen twee zeer bijzondere natuurmonumenten en zijn van groot wetenschappelijk belang.





Zicht op de binnenkant van de Bandamakrater. Deze is 200 m diep en heeft, bovenaan, een doorsnede van ongeveer 1 km. De vulkaankegel is dan ook een opvallend element in het landschap en vanaf grote afstand zichtbaar. Vanaf de top is het uitzicht schitterend. De krater heeft een perfecte structuur waardoor het een van de mooiste van de Canarische Eilanden is.





Bovendien zijn er aan de binnenkant van de krater nog gravures van de oude bewoners van het eiland te vinden. Evenwel passeren de wandelpaden niet langs deze gravures, om ze beter te beschermen.





De laatste keer dat deze krater vuur heeft gespuwd is al van 1.800 jaar geleden. De krater wordt beheerd door de 85 jarige Agustin, een kluizenaar die tevens zijn huisje heeft beneden in de krater.







We ontmoeten Agustin die aan het werk is in zijn tuin. Agustin heeft zijn ganse leven in de krater gewoond. Met fierheid zegt hij dat hij nimmer een vrouw heeft gehad. Hij is ook nog nooit naar de stad geweest en wenst er ook nooit te komen.



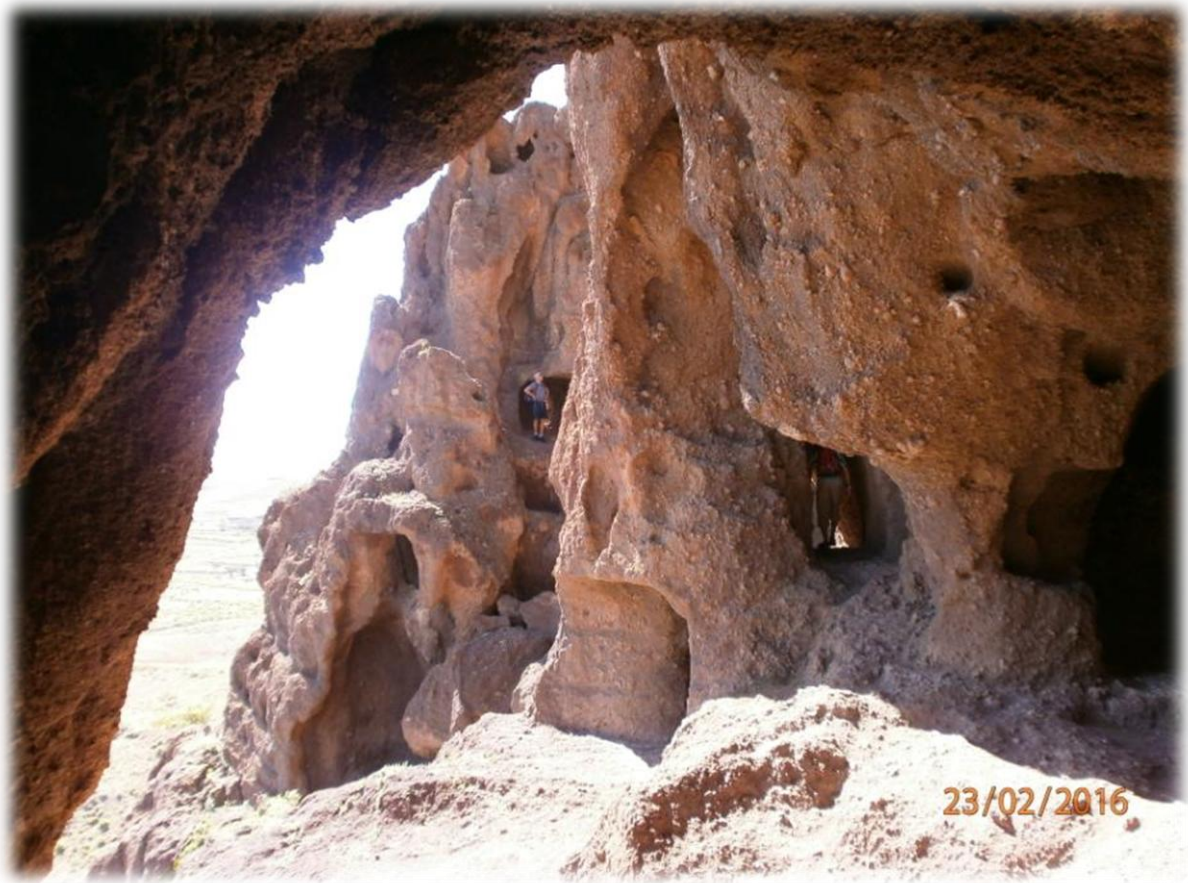


Na de wandeling brengen we nog een bezoek aan de Jardin Botanic van Gran Canaria. Agustin heeft altijd groenten gekweekt en eens in de week ging hij met zijn ezeltje naar de markt om er zijn groenten te verkopen. Zijn ezeltje heeft hij onlangs echter verkocht.



Op onze terugweg bezoeken we ook nog de Oud-Canarische vesting Cuatro Puertas nabij Telde.





Deze vesting bevindt zich op een heilige berg van de oerwoningers. Van de buitenkant goed gecamoufleerd, herkent men pas bij de rondgang, hoe indrukwekkend de rotsvesting is.

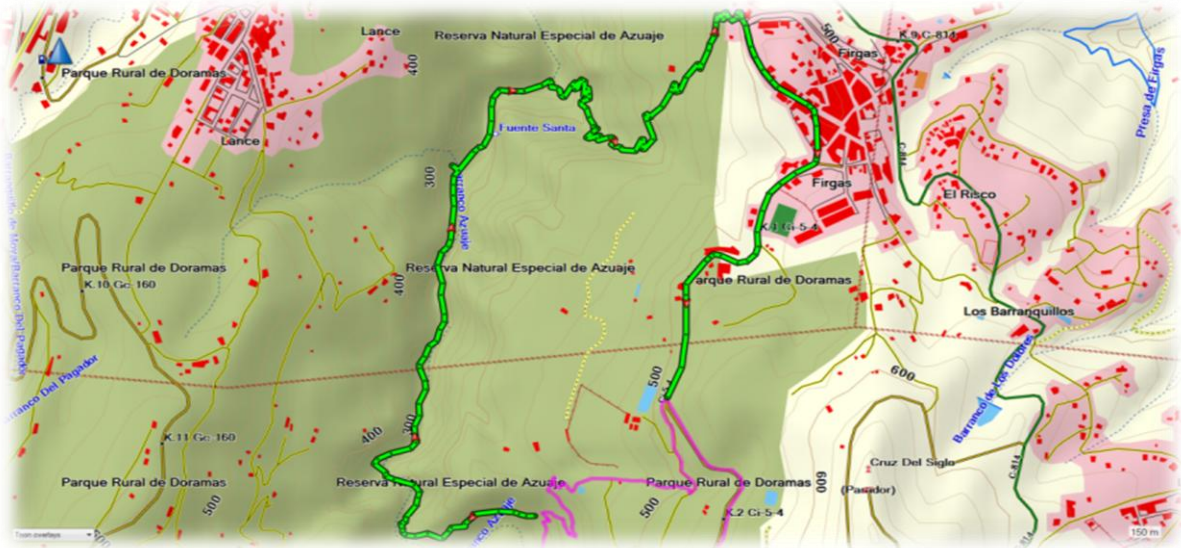




Om de dag te beëindigen doen we ook nog een wandeling in de duinen van Maspalomas, ook wel de Sahara van Gran Canaria genoemd. Het is een 7 kilometer lang, blank zandstrand met wandelende duinen die tot 15 meter hoog kunnen zijn.

Woensdag 24 februari 2016

- Soort : Luswandeling (variante Nr. 60 en wandeling in lijn Nr. 56)
- Plaats : Firgas (luswandeling) en van Fontanales naar Moya (lijnwandeling lijn)
- Afstand : 16 km
- Stijgen : 1.000 m
- Dalen : 1.000 m
- Duur : 7 uur







De Barranco van Azuaje is een avontuurlijke wandeling in een van de mooiste kloven van het eiland. Het spectaculaire stuk ravijn is eveneens schitterend om te zien en biedt een prachtig natuurlandschap.





Deze wandeling is niet voor iedereen weggelegd. Er zitten zeer steile gedeelten in en soms is het zoeken naar een pad als het al niet dichtgegroeid is.





Sommige trajecten zijn voorzien van vaste touwen. Enige ervaring is dan ook vereist en hoogtevrees is uit den boze.





Hier komen diverse bedreigde en bijzondere habitats van Gran Canaria voor, zoals laurierboombossen en een aantal zoetwaterplanten. De flora omvat verschillende bedreigde soorten die tot de familie van de laurier behoren en vele andere inheemse soorten.





Ook de grote aantallen fossiele resten die op verschillende plaatsen langs de ravijnwanden te vinden zijn, zijn zeer interessant. Maar zelf hebben we er geen gevonden. Ze worden tevens niet aangeduid om ze te beschermen.





Barranco de Azuaje is een door rotswanden omsloten kloof met bijna jungle-achtige vegetatie van bamboe en laurierbomen, wilgen en varens. Het is een altijd groene kloof die zijn belang heeft bij de natuurlijke waterreserve van het eiland.